

4. søndag efter påske

Salmer til 4. søndag efter påske, den 2. maj, kl. 9.30 i Dannemare kirke og kl. 11.00 i Kappel kirke, begge med nadver (på bakke som præst går rundt med)

435 Aleneste Gud i Himmerig
292 Kærligheds og sandheds Ånd
474 Jesus Krist, du gav mig livet
722 Nu blomstertiden kommer

Denne hellige lektie skriver profeten Ezekiel: Dette siger Gud Herren: »Jeg giver jer et nyt hjerte og en ny ånd i jeres indre. Jeg fjerner stenhjertet fra jeres krop og giver jer et hjerte af kød. Jeg giver jer min ånd i jeres indre, så I følger mine love og omhyggeligt holder mine bud. I skal bo i det land, jeg gav jeres fædre; I skal være mit folk, og jeg vil være jeres Gud.«

[Ezekiels Bog 36,26-28](#)

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Jesus sagde: »Nu går jeg til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: Hvor går du hen? Men fordi jeg har talt sådan til jer, er jeres hjerte fyldt af sorg. Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer. Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom. Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt. Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer.«

[Johannesevangeliet 16,5-15](#)

Prædikant: Henrik Gade Jensen

I de sidste par år har vi i dansk politik oplevet noget usædvanligt: ingen ønsker at forlade scenen. Der er rekord i partihop med udmeldelse af det ene parti og indmeldelse i et nyt. Undervejs sluges der store kameler. Og de, der er færdige, kommenterer over-ivrigt alle begivenheder i TV og aviser, som om de er bange for at

blive glemt. Endelig har vi en tidligere statsminister, som vil danne nyt parti og give sit besyv med igen.

Der burde være et exit-program for tidligere politikere, så de lærer at leve uden rampelys og opmærksomhed. Hjælp til selvhjælp. Så de lærer at forlade scenen, med ro og værdighed, som de tidligere gjorde. Og overlade roret til nye og yngre kræfter.

De burde lære noget af det, vi hører i kirken i dag: "Det er det bedste for jer, at jeg går bort".

Det er den vigtigste sætning i dag. Og det mest uforståelige.

Hvordan kan det være bedst at trække sig og forlade sine trofaste venner?

Jesus siger det til sine disciple i sin lange afskedstale før Langfredag, som fylder meget i Johannesevangeliet. Forinden er gået fodvaskningen af disciplenes fødder, forræderiet og udpegningen af Judas og så kommer det lange farvel, som nok har været mærkeligt at høre for disciplene.

Som f.eks. den nævnte sætning: "Det er det bedste for jer, at jeg går bort".

Nej, nej, nej, det er da altid det bedste, at du bliver. En afsked er altid ubærlig.

Skilsmisseforældre ved det mere end andre, når de hver uge skal sige farvel til deres egne børn, før de ser dem igen en uge senere. Eller måske med længere mellemrum. Jeg kan ikke forestille mig noget værre, end ikke at måtte se sine egne.

Jesus ser det anderledes. Han forbereder verden, menneskene, disciplene på sin afsked fra verden.

Men han sætter også noget andet i stedet.

Jesus siger, at talsmanden vil komme, og vil forkynde Jesu budskab videre.

Talsmanden – på græsk hedder det "paraklet/parakletos", og betyder en, der kalder os til, eller indbyder os.

Luther oversætter det med Trøster, bedre end talsmand synes jeg, og både Grundtvig og Kingo bruger også ordet Trøstermand i flere salmer.

Og det sang vi også i det sidste vers af den første salme, vi sang i dag, Aleneste Gud i Himmerig:

*O Helligånd, vor trøstermand,
som os vil sandheden lære,
hjælp os at blive i nådens stand
og leve vor Fader til ære!*

Så når Jesus går bort, må vi klare os med helligånden, trøstermanden, talsmanden, eller som jeg selv vil foretrække at sige det: kærligheds og sandheds ånd.

Men Jesus var jo stadig kun et ungt menneske. Hvorfor kunne han ikke blive længere efter opstandelsen? Det blev kun til 40 dage. Hvorfor er det bedst for os, også os i 2021, at han gik bort?

Noget af svaret kan vi måske ane, hvis forestiller os, at Jesus var blevet gammel. Hvordan ville kristendommen have udviklet sig, hvis han endte som patriark i Jerusalem som leder af en sekt af jøde-kristne? Med langt gråt hår og passet på af lige så gamle disciple. Selv hvis han havde fået en fornem plads i templet eller på tempelpladsen, kan vi slet ikke se det for os. Det strider imod al kristendom! Det ligger ikke i kristendommens DNA! Sådant noget kan vi måske se i Indien med en guru eller lama, men aldrig i protestantisk kristendom.

Jesus *måtte* forlade pladsen. Han *måtte* vige. Han *måtte* give plads for menneskene til selv at tage ansvar og føre budskabet videre.

For den hellige og sandheds og kærlighedens ånd, som han taler om, er jo egentligt kun et symbol på, at menneskene fra da af må stå på egne ben og selv tage det på sig at leve det ud.

Uden Jesu bortgang og himmelfart ingen Paulus og ingen apostlenes gerninger, og ingen universel kristendom for alle mennesker.

Jesus er klogere end mange forældre, der har så svært ved at overlade børnene til selv at tage ansvar. Vi vil så gerne vejlede og hjælpe og tror ikke, de selv kan finde ud af det. Men det bedste en far eller mor kan gøre er jo at sætte børnene fri ved at de skal stå på egne ben.

Vi hørte fra Ezekiel i Gamle Testamente, at Gud vil menneskene et nyt hjerte og en ny ånd i vores indre. Som ikke er hårdt som sten, men som er organisk og dynamisk, "et hjerte af kød".

Det er en anden måde at sige det samme på. At loven bliver skrevet i hjerterne og ikke på stentavler.

Eller for at formulere det i moderne sociologisprog: at mennesket bliver indrestyret, at det får ansvar og samvittighed og selv kan træffe beslutninger med sandheds og kærligheds ånd. Mens det gamle nådesløse hjerte var ydrestyret, med regler og straf, og pligt til at følge slægtens og religionens love.

Derfor er Jesu ord i dag til os så vigtige og så verdenshistoriske.

Han går bort, og vi skal så leve videre med kærligheds og sandheds ånd som vores ledetråde.

AMEN